

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a sudcov JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, vo veci výkonu rozhodnutia oprávnených **1/ T.**, bývajúceho v K., **2/ M.**, zast. matkou K., bývajúcou v K., oboch zastúpených JUDr. I., advokátkou so sídlom v K., proti povinnému **D.**, bývajúcemu v K., **o vymoženie výživného**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 39 Em 60/2005, o dovolaní oprávnených 1/, 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. januára 2008, sp. zn. 2 CoE 124/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 23. januára 2008, sp. zn. 2 CoE 124/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II uznesením z 12. mája 2005, č.k. 39 Em 60/2005-8 nariadil na základe rozsudku Okresného súdu Košice II z 15. októbra 2004, č.k. 27 P 197/2004-89 výkon rozhodnutia na uspokojenie pohľadávky oprávneného mal. T. na výživné za čas od 1. januára 2004 do 30. apríla 2005 vo výške 24.000,- Sk a ďalej na čas od 1. mája 2005 vo výške 1.500,- Sk mesačne vopred a na uspokojenie pohľadávky oprávnenej mal. P. na výživné za čas od 1. januára 2004 do 30. apríla 2005 vo výške 24.000,- Sk a ďalej na čas od 1. mája 2005 vo výške 1.500,- Sk mesačne vopred zrážkami zo mzdy povinného.

Proti tomuto uzneseniu podal povinný odvolanie a žiadal exekúciu zastaviť. Zároveň podal návrh na odklad exekúcie podľa § 56 Exekučného poriadku. V prípade, ak súd jeho procesnému návrhu nevyhoví, žiadal povoliť odklad exekúcie v časti prevyšujúcej sumu 3.000,- Sk mesačne.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie povinného uznesením z 23. januára 2008, sp. zn. 2 CoE 124/2007 konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že v danom prípade pre nedostatok právomoci súdu podľa § 372m ods. 3 O.s.p. bolo potrebné zastaviť výkon rozhodnutia, pretože oprávnení, ktorí podali návrh na výkon rozhodnutie dňa 1. apríla 2005, nesplnili svoju povinnosť vyplývajúcu z § 372m ods. 1 O.s.p., keď nepodali do 6 mesiacov od účinnosti zákona č. 341/2005 Z.z. návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa osobitného zákona a zároveň v tejto lehote neoznámili podanie návrhu na vykonanie exekúcie súdu, ktorý viedol výkon rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 224 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Uznesenie krajského súdu napadli oprávnení dovolaním z dôvodu, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Namietali, že krajský súd nesprávne zastavil konanie podľa § 372m ods. 3 O.s.p., pretože podaním vo veci sp. zn. 39 Em 60/2005 súdu oznámili, že dňa 9. decembra 2005 podali u súdneho exekútora I., so sídlom v K. návrh na začatie exekúcie proti povinnému D. na základe rozsudku Okresného súdu Košice II z 15. októbra 2004, sp. zn. 27 P 197/2004, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. februára 2005 a navrhli postup podľa § 372m ods. 2 O.s.p. Zároveň pripojili uvedené podanie, ktoré podali osobne dňa 14. decembra 2005 na Okresnom súde Košice II, čo osvedčuje pečiatka podateľne súdu o prijatí tohto podania. Z uvedených dôvodov žiadali napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať im náhradu trov konania.

Povinný sa k dovolaniu oprávnených nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorí sú zastúpení advokátkou

(§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Pokiaľ bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo ak je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 2 O.s.p.), ak a/ odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Oprávnení napadli dovolaním uznesenie o zastavení konania. Takéto uznesenie (hoci formálne označené ako zastavujúce) má z obsahového hľadiska povahu uznesenia, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvého stupňa. So zreteľom na uvedené vychádzal odvolací súd z toho, že dovolanie je v danom prípade procesne prípustné podľa § 239 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu prihliadnúť na existenciu procesných väd konania zakladajúcich tzv. zmätočnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmal odvolací súd, či konanie nie je v danom prípade postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Oprávnení vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. s výnimkou vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p. netvrdili a žiadna z týchto vád v dovolacom konaní nevyšla najavo; inak je to pokiaľ ide o vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Vzhľadom na obsah dovolania dovolací súd sa preto osobitne zameril na posúdenie, či v konaní nebola oprávneným odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok (napr. právo zúčastniť sa na pojednávaní, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). O prípad odňatia možnosti konať pred súdom ide aj vtedy, ak odvolací súd konanie podľa § 372m ods. 3 O.s.p. zastaví, hoci podmienky pre tento postup neboli splnené.

Podľa § 372m ods. 1 O.s.p. (v znení zákona č. 341/2005 Z.z. účinného od 1. septembra 2005) v konaniach o výkon rozhodnutia začatých do 31. augusta 2005 musí oprávnený podať do šiestich mesiacov od účinnosti tohto zákona návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a zároveň v tejto lehote oznámiť podanie návrhu na vykonanie exekúcie súdu, ktorý viedol výkon rozhodnutia.

Ak oprávnený oznámi súdu, že podal návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, súd postúpi vec zvolenému exekútorovi spolu s písomným poverením na vykonanie exekúcie. Účinky pôvodného návrhu na výkon rozhodnutia, ako aj procesné úkony súdu, z ktorých vyplývajú obmedzenia pre účastníkov konania, zostávajú zachované. Právoplatné uznesenie súdu o nariadení výkonu rozhodnutia má účinky právoplatného upovedomenia o začatí exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 372m ods. 2 O.s.p.).

Ak oprávnený neoznámi súdu, že podal návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, súd konanie o výkon rozhodnutia zastaví. Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok. Súd neprizná oprávnenému v tomto prípade právo na náhradu trov konania (§ 372m ods. 3 O.s.p.).

V zmysle citovaných ustanovení jedným z predpokladov na to, aby sa pokračovalo v nútenom výkone rozhodnutia aj po 1. septembri 2005, je podanie návrhu na vykonanie exekúcie vo veciach, v ktorých sa konanie o výkon rozhodnutia začalo pred týmto dátumom

a neskončilo sa uskutočnením výkonu rozhodnutia (vynútením plnenia z exekučného titulu, trov predchádzajúceho konania a trov výkonu rozhodnutia).

Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnení dňa 4. apríla 2005 podali na Okresnom súde Košice II návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Košice II z 15. októbra 2004 č.k. 27 P 197/2004-89. Okresný súd Košice II nariadil výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného uznesením z 12. mája 2005, č.k. 39 Em 60/2005-8. Uvedené uznesenie povinný napadol odvolaním z 22. augusta 2005. Oprávnení podaním doručeným Okresnému súdu Košice II vo veci sp. zn. 39 Em 60/2005 dňa 14. decembra 2005 oznámili, že dňa 9. decembra 2005 podali u súdneho exekútora I., so sídlom v K. návrh na začatie exekúcie proti povinnému D. na základe rozsudku Okresného súdu Košice II z 15. októbra 2004 sp. zn. 27 P 197/2004 a zároveň navrhli postup podľa vyššie citovaného ustanovenia § 372m ods. 2 O.s.p. (podanie je založené v spise Okresného súdu Košice II sp. zn. 49 Er 1284/05). Odvolací súd, ktorému vec bola predložená na rozhodnutie o odvolaní povinného, napriek tomu, že oprávnení návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 372m ods. 1 O.s.p. v zákonom stanovenej lehote podali, v rozpore s uvedeným ustanovením konanie zastavil.

Z uvedených dôvodov podľa názoru dovolacieho súdu nemožno prisvedčiť správnosti záveru odvolacieho súdu o nedostatku právomoci súdu na konanie pre nepodanie návrhu na vykonanie exekúcie. Nedodržanie uvedeného postupu má za následok procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Ak teda odvolací súd zastavil konanie bez toho, aby dodržal postup podľa § 372m ods. 2 O.s.p., keďže tu bol návrh oprávnených na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ktorí oznámili podanie tohto návrhu súdu, ktorý viedol výkon rozhodnutia, tým oprávneným znemožnil realizáciu ich procesného oprávnenia, priznaného im v občianskom súdnom konaní na ochranu ich práv a právom chránených záujmov, t.j. pokračovať v nútenom výkone rozhodnutia, čím im odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Procesná vada v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. zakladá vždy prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie Krajského súdu v Košiciach zrušil (§ 243b ods. 1 O.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2008

JUDr. Daniela S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: